

Jørgen Estrup (RV):

Med dette lovforslag viderefører vi en god linje, som blev startet i december for et år siden og fortsat i maj, og som der også har været forhandlinger om her i sommerens løb.

Jeg vil godt nævne tre punkter, hvor jeg synes, at linjen er rigtig. Det er for det første en øget decentralisering af arbejdsløshedsindsatsen med stor lokal indflydelse, med vægt på kommunernes indsats. Det er for det andet en fjernelse, en nedbrydning af skellene mellem de såkaldte cigarkasser i systemet, hvor vi nu skulle kunne få en langt større fleksibilitet og en bedre udnyttelse af de penge, der er sat af til indsatsen imod arbejdsløsheden. Og endelig for det tredje er det noget, som jeg også synes er meget positivt, nemlig en øget vægt på kombinationen af arbejde og uddannelse, noget, som jeg finder er helt afgørende ikke mindst for på en fornuftig måde at få unge ind på arbejdsmarkedet.

Derfor vil jeg godt med det samme sige, at set ud fra Det Radikale Venstres synspunkt er dette et godt lovforslag; det rummer mange positive ting. Jeg har også nogle lidt mere kritiske bemærkninger, men dem skal jeg vende tilbage til.

Det er som bekendt delvis forligsstof i den forstand, at Det Radikale Venstre og regeringen her i sommer indgik et forlig om, at pligtbeløbet skulle være uændret i 1988, og at man allerede i marts 1988 skulle tage stilling til, hvad der skulle ske i 1989. Det har vi lagt vægt på, fordi udviklingen i ungdomsarbejdsløsheden ikke har fortsat den nedadgående tendens, der var en overgang; tværtimod har ungdomsarbejdsløsheden tilsyneladende lagt sig fast, i øjeblikket på et niveau på 50.000, og det er for højt; derfor finder vi det vigtigt, at der fortsat er en vægtig indsats på dette område.

Vi havde gerne set i sommer, at Socialdemokratiet havde tilsluttet sig den aftale, vi indgik med regeringen. Som bekendt kunne det ikke lade sig gøre, og det beklager vi. Argumentet var dengang – som det er i dag – at der ikke er tale om et øget pligtbeløb for kommunerne, og det er selvfølgelig et synspunkt, som jeg tager til efterretning, men som jeg ikke synes er rigtigt, eftersom vi jo har set, at der har været et meget kraftigt fald i ungdomsarbejdsløsheden, som altså nu er stoppet.

Jeg synes imidlertid, at det bliver direkte ulogisk, når fru Lone Møller så siger: På den ene side skal vi have et større pligtbeløb, på den anden side kan vi slet ikke, med kommunernes betrængte økonomi nu, forvente, at de vil afsætte mere end det allerede eksisterende pligtbeløb. Det forstår jeg simpelt hen ikke.

Det var forudsat i den aftale, vi indgik med regeringen, at der skulle forhandles videre om indholdet i dette lovforslag. Det lod sig ikke gøre med de tidsbegrænsninger, som valget gav, og derfor er dette forslag nu fremsat alene på regeringens foranledning, hvad vi finder helt i orden.

Der er dog et enkelt punkt, som jeg godt vil gøre opmærksom på, for ud over pligtbeløbet, som vi var enige om i sommer, var der en anden ingrediens i aftalen, nemlig »en forstærket indsats imod ungdomsarbejdsløsheden«. Derfor har jeg med nogen undren bemærket, at man i bemærkningerne på side 4-5 understreger, at det lille fald, som man finder der er i de midler, der er afsat for 1988, »ikke [vil] medføre et tilsvarende fald i de faktisk afholdte aktiviteter ...«.

Det opfatter jeg ikke som ensbetydende med, at der vil være en forstærket indsats. Jeg synes, det kræver en forklaring fra arbejdsministeren om, hvordan man får det til at være en forstærket indsats. Jeg vil ikke bruge stærkere udtryk om det på nuværende tidspunkt, men jeg vil godt sige, at vi ser på det med en vis betænkelighed og vil vende tilbage til det. Vi mener fortsat, at indsatsen skal forstærkes på dette område.

Endelig vil jeg blot til sidst nævne, at der i bemærkningerne til lovforslaget og i fremsættelsen gøres opmærksom på, at man har snakket med parterne og med kommunerne om dette lovforslag, men der står ikke noget som helst om, hvad resultatet af denne snak har været. Det synes jeg ville være interessant at få at vide. Det er muligt, at vi allerede har fået en del af svaret fra fru Lone Møller i dag, hvad angår parterne, det skal jeg ikke kunne sige, men jeg synes under alle omstændigheder, at det ville være interessant for os andre at få at vide, hvordan reaktionen er såvel hos organisationerne som hos de kommunale forhandlingspartnere.

Bollmann (CD):

At ledigheden blandt de unge bl.a. som følge